

[Niels Helveg Petersen.]

ring i uddannelsen, men hvis det i øvrigt er et stærkt ønske hos partiet venstre, så kan jeg ikke forstå den holdning, partiet indtager i øvrigt til den form for adgangs begrænsning, som er ved at se dagens lys.

Inger Stilling Pedersen (KrF):

Kristeligt folkepartis holdning skal jeg gøre op i to dele, først med hensyn til selve lovforslaget, der jo er en, kan vi sige, nødvendighed, hvis ikke ministeren skal blive tvunget til at opfylde den lov, der er vedtaget i folketinget, før kristeligt folkeparti kom. Da vi jo selv har været med til at bestemme adgangsreguleringen, kan vi selvfølgelig kun hilse med tilfredshed, at det bliver opfyldt også på det økonomiske område.

Med hensyn til bemærkningerne kan vi ikke umiddelbart tilslutte os de ting, der står deri, men vi vil gerne være med til at drøfte det i udvalget.

Alfred Hansen (DR):

Vi vil fra retsforbundets side sætte et spørgsmålstegn ved det rigtige i at forsøge at samle flere institutter under én hat. Vi er ikke sikre på, at det er det rigtige, at det er det ønskværdige, at studier, som ikke har direkte tilknytning til hinanden, nødvendigvis skal tvinges til at være i samme hus.

Det nævnes, at tandlægehøjskolen har mulighed for at få bedre lokaler, og det er da naturligt, at tandlægehøjskolen såvel som alle andre uddannelsesinstitutioner skal have de bedst tænkelige faciliteter, så den mest effektive undervisning opnås. Det er dog ikke sikkert, at det er disse faciliteter, der er tilstrækkelige til, at uddannelsens effektivitet bliver sikret, men det skulle i hvert fald være en hjælp, at de ydre rammer er til stede. Så må vi håbe, at ministeren også formår at få de indre rammer til at svare til de udvendige.

Vi hilser med glæde, at der her er tale om en besparelse, men vi må sætte en tyk streg under kravet om, at uddannelsesmulighederne ikke forringes.

Jeg vil gerne stille et spørgsmål til undervisningsministeren i forbindelse med lovforslaget: hvilke korterevarende uddannelser tænker ministeren på?

Vi er af den opfattelse i retsforbundet, at det ikke er den bare lykke at få disse institutioner gjort så store og så kompakte som muligt. Vi

tror, at det er godt at sprede vores uddannelsesinstitutioner ud over landet, og det er jo ikke ligefrem disse intentioner, der ligger bag dette forslag. Det må ikke have et sigte, som trækker flere studerende til København, end man har i forvejen. Vi foretrækker en decentralisering på dette område som på så mange andre områder i samfundet. Vi tror ikke på, at centralisering er bedre, billigere eller mere menneskeligt tilfredsstillende for de mennesker, det berører.

Jeg vil konkludere på en lidt usædvanlig måde. Jeg vil sige, at jeg ikke på forhånd vil tage afstand fra forslaget.

Steen Folke (VS):

Hvis de mange detaljer skrælles fra, så indeholder forslaget to hovedelementer, som jeg vil kommentere.

Det første er nedskæringen af anlægsbevilningerne til færdiggørelse af Panum instituttet fra de 525 mill. kr. til de 440 mill. kr. i 1969-priser. Det andet er det forslag om en samordning af sundhedsuddannelserne, som ligger i lovforslaget, og som erstatter de tidligere planer om på Nørre Fælled at lave en samordning af de biologiske uddannelser. Det vil altså sige en samordning ud fra erhvervsfunktionen i stedet for en samordning ud fra nogle bestemte basisvidenskaber.

Til det første – og det må nok i sammenhængen trods alt siges at være det væsentligste – vil jeg sige, at hele argumentationen for denne beskæring af Panumprojektet jo er indførelsen af adgangs begrænsning til det lægevidenskabelige studium, som vil medføre en reduceret studentertilgang i fremtiden. Det er jo ikke nogen hemmelighed, at VS er gået imod adgangs begrænsning, både generelt og specielt inden for det lægevidenskabelige studium.

Det er helt klart, at der ikke er og ikke i en overskuelig fremtid vil komme et overskud af personale inden for sundhedssektoren. Den arbejdsløshed, man kan konstatere blandt nyuddannede læger, er jo et strukturelt problem, bl. a. sammenhængende med, at der ikke er tilstrækkeligt med rotationsstillinger, og i øvrigt noget, der har sammenhæng med overenskomstforhold, men det er naturligvis ikke et udtryk for, at der ikke kunne bruges de læger, som i dag er arbejdsløse. Der har, som fru Ebba Strange sagde det, ikke været nogen debat om hele behovet for læger og sundheds-